

Č. j.: FNMO/25/153373/

Vyřizuje: [REDACTED]

Tel.: [REDACTED]

Praha dne 2.12.2025

Odpověď na žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážený pane [REDACTED],

Fakultní nemocnice v Motole obdržela dne 19.11.2025 Vaši žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Níže uvádíme odpovědi k Vaším dotazům:

1. Jakým způsobem vaše zařízení řeší vážný nesouhlas dítěte s hospitalizací ve vašem zařízení v případě, že zákonný zástupce souhlasí?

Záleží na konkrétních okolnostech posuzovaného případu; vždy je však nutné postupovat v souladu s platnou legislativou. Rozhodujících je několik faktorů – například nakolik je nezletilec kompetentní k projevení nesouhlasu, zda je natolik rozumově a volně vyspělý, aby svou vůli mohl relevantně projevít, o jaký typ péče se jedná, a případně také zda je nutné postupovat podle § 100 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, na jehož základě o odkladné péči rozhoduje soud. Nicméně standardně pokud je indikace absolutní – tj. hospitalizace je nařízena např. psychiatrem nebo se jedná o akutní hospitalizaci, je dítě hospitalizováno se souhlasem rodičů vždy. Pokud se jedná o plánovanou hospitalizaci odkladného charakteru, snažíme se s dítětem/dospívajícím domluvit. Pokud nadále intenzivně verbálně nebo dokonce fyzicky nesouhlasí a je možné hospitalizaci odložit, je odložena a je doporučeno rodičům případně dalším zdravotnickým pracovníkům (např. psychologům) nejprve dítě/dospívajícího na hospitalizaci připravit a následně je (nebo není) realizována. Pokud je možné vyřešit problém ambulantně, preferujeme u dětí ambulantní řešení.

2. *Existují ve vašem zařízení speciální pomůcky a návody pro zdravotnické pracovníky o informování dítěte o jeho právech související s hospitalizací?*

Ano, jedná se o Chartu práv hospitalizovaného dítěte a Práva pacientů. Kopie těchto dokumentů Vám přikládáme v příloze této žádosti.

3. *Zašlete, prosím, pro účely řešerše kopie výše zmíněných pomůcek a návodů.*

Viz odpověď na otázku č. 2.

4. *Jak vaše zařízení realizuje pomoc nezletilému dítěti podat stížnost podle zákona o zdravotních službách?*

K realizaci jakékoliv stížnosti je pacient směřován na oddělení nemocničního ombudsmana. Na některých zdravotnických pracovištích (např. dětská psychiatrie) jsou viditelným způsobem umístěny informace pro nezletilé pacienty o možnosti podat stížnost. Informace o možnosti podat stížnost nezletilou osobou je zakotvené také v interní směrnici FN Motol.

S pozdravem

náměstek pro právní záležitosti
Fakultní nemocnice v Motole

Přílohy: - Kopie Charty práv hospitalizovaného dítěte
- Práva pacientů

FN MOTOL

CHARTA PRÁV

PRÁVA HOSPITALIZOVANÉHO DÍTĚTE

Děti mají být do nemocnice přijímány jen tehdy, pokud péče, kterou vyžadují, nemůže být stejně poskytnuta v domácím léčení nebo při ambulantním docházení.

Děti v nemocnici mají mít právo na neustálý kontakt se svými rodiči a sourozenci. Tam, kde je to možné, mělo by se rodičům dostat pomoci a povzbuzení k tomu, aby s dítětem v nemocnici zůstali. Aby se na péči o své dítě mohli podílet, měli by rodiče být plně informováni o chodu oddělení a povzbuzováni k aktivní účasti na něm.

Děti, případně jejich rodiče, mají právo na informace v takové podobě, jaká odpovídá jejich věku a chápání. Musí mít zároveň možnost otevřeně hovořit o svých potřebách s personálem.

Děti, případně jejich rodiče, mají právo poučeně se podílet na veškerém rozhodování ohledně zdravotní péče, která je jim poskytována. Každé dítě musí být chráněno před všemi zákroky, které pro jeho léčbu nejsou nezbytné, a před zbytečnými úkony podniknutými pro zmírnění jeho fyzického nebo emočního rozrušení.

S dětmi se musí zacházet s taktem a pochopením a neustále musí být respektováno jejich soukromí.

Dětem se musí dostávat péče náležitě proškoleného personálu, který si je plně vědom fyzických i emočních potřeb dětí každé věkové skupiny.

Děti mají mít možnost nosit své vlastní oblečení a mít s sebou v nemocnici své věci.

O děti má být pečováno společně s jinými dětmi téže věkové skupiny.

Děti mají být v prostředí, které je zařízeno a vybaveno tak, aby odpovídalo jejich vývojovým potřebám a požadavkům, a aby zároveň vyhovovalo uznaným bezpečnostním pravidlům a zásadám péče o děti.

Děti mají mít plnou příležitost ke hře, odpočinku a vzdělávání, přizpůsobenou jejich věku a zdravotnímu stavu.

Podle organizace National Association for the Welfare of Children in Hospital (NAWCH) se sídlem v Londýně.

Centrální etická komise Ministerstva zdravotnictví České republiky text upravila, schválila a prohlásila za platný 25. února 1992.

1. Pacient má právo na ohleduplnou odbornou zdravotnickou péči prováděnou s porozuměním kvalifikovanými pracovníky.
2. Pacient má právo znát jméno lékaře a dalších zdravotnických pracovníků, kteří ho ošetřují. Má právo žádat soukromí a služby přiměřené možnostem nemocnice, jako i možnost denně se stýkat se členy své rodiny či přáteli. Omezení takového způsobu (tzv. kontinuálních) návštěv může být provedeno pouze ze závažných důvodů.
3. Pacient má právo získat od svého lékaře údaje potřebné k tomu, aby mohl před zahájením každého dalšího nového diagnostického a terapeutického postupu zasvěceně rozhodnout, zda s ním souhlasí. Vyjma případu akutního ohrožení na zdraví má být náležitě informován o případných rizicích, která jsou s dalším postupem spojena. Pokud existuje více alternativních postupů nebo pokud pacient vyžaduje informace o léčebných alternativách, má na seznámení s nimi právo. Má rovněž právo znát jména osob, které se na nich účastní.
4. Pacient má v rozsahu, který povoluje zákon, právo odmítnout léčbu, ale musí být současně informován o zdravotních důsledcích svého rozhodnutí.
5. V průběhu ambulantního i nemocničního vyšetření, ošetření a léčby má nemocný právo na to, aby byly souvislosti s programem léčby brány maximální ohledy na jeho soukromí a stud. Rozbory jeho případu, konzultace vyšetření a léčba jsou důvěrnou věcí a musí být prováděny diskrétně. Přítomnost osob, které nejsou na léčbě přímo zúčastněny, musí odsouhlasit nemocný, a to i ve fakultních zařízeních, pokud si tyto osoby nemocný sám nevybral.
6. Pacient má právo očekávat, že veškeré zprávy a záznamy týkající se jeho léčby jsou považovány za důvěrné i v případě počítačového zpracování.
7. Pacient má právo očekávat, že nemocnice musí podle svých možností přiměřeným způsobem vyhovět pacientovým žádostem o poskytnutí péče v míře, odpovídající povaze onemocnění. Je-li to nutné, může být pacient předán jinému léčebnému ústavu, případně tam převezen poté, kdy mu bylo poskytnuto plné zdůvodnění a informace o nezbytnosti tohoto předání a ostatních alternativách, které přitom existují.
8. Pacient má právo očekávat, že jeho léčba bude vedena s přiměřenou kontinuitou. Má právo vědět předem, jací lékaři, v jakých ordinačních hodinách a na jakém místě jsou mu k dispozici. Po propuštění z nemocnice má právo očekávat, že jej bude lékař informovat o tom, jak bude o něj dále pečováno.
9. Pacient má právo na podrobné a srozumitelné vysvětlení v případě, že se lékař rozhodl k nestandardnímu postupu či experimentu. Písemný vědomý souhlas nemocného je podmínkou k zahájení neterapeutického i terapeutického výzkumu. Pacient může kdykoli, a to i bez uvedení důvodu, od experimentu ustoupit, když byl poučen o případných zdravotních důsledcích takového rozhodnutí.
10. Nemocný v závěru života má právo na citlivou péči všech zdravotníků, kteří musí respektovat jeho přání, pokud tato nejsou v rozporu s platnými zákony.
11. Pacient má právo a povinnost znát a řídit se platnými předpisy instituce, kde se léčí (tzv. nemocniční řád). Pacient bude mít právo kontrolovat svůj účet a vyžadovat zdůvodnění jeho položek bez ohledu na to, kým je účet placen.

V lednu 1991 ratifikovalo Federální shromáždění Listinu lidských práv a svobod: v návaznosti na ni vypracovala a schválila centrální etická komise Ministerstva zdravotnictví kodex o právech pacientů: tento byl prohlášen za platný 25. 2. 1992.